

Een overgetalenteerde coronaminister

Posted on 1 januari 2021 by Paul Verburgt

Deze week beginnen in heel Europa de vaccinaties tegen het coronavirus. Dat gebeurt met allerlei feestelijkheden. In het ene land haalt de premier de eerste kratten vaccin uit een vrachtwagen, in een ander is de prikpremière voor een honderdjarige. Camera's erop, iedereen blij.

Logisch. Na maanden ellende met heel veel doden, ernstig zieken, economische klappen en ongekende vrijheidsbeperkingen lijkt het einde van de pandemie in zicht.

Moedige maatregelen

Maar ergens, in een uithoek van Europa, ligt een klein landje dat misprijzend de euforie gadeslaat en spreekt van 'ceremoniële inentingën'.

Het heeft recht van spreken, want nergens is de strijd van de autoriteiten tegen het coronavirus met meer succes gevoerd dan daar. Als eersten waren ze erbij om het

gevaar van het covid-virus te onderkennen. Kordaat werd elke beslissing genomen die de toestand vergde. De grenzen gingen dicht, het vliegverkeer werd lam gelegd, toeristen werden geweerd, de bevolking werd gemaand de handen te wassen en toen die moedige maatregelen niet toereikend bleken, besloten ze tot een lockdown die ze in overeenstemming met hun zelfbeeld *intelligent* noemden.

Eenheid boven het vrije woord

Heel de bevolking leefde met de autoriteiten mee. De hoofdredacteur van een linkse ochtendkrant plaatste terstond de eenheid van het land boven het vrije woord en beloofde het kabinet door dik en dun te steunen. Aan menige talkshowtafel werd de kritiek die sommigen durfden te uiten, gelijk gesteld met landverraad. In het parlement gingen zelfs stemmen op om de democratie tijdelijk te beperken, maar dat hoefde niet, want dat deden de autoriteiten al jaar en dag.

Nederland, want zo heet dat kleine landje waar dit verhaal over gaat, mag in de buitenwereld de naam hebben een verzameling egoïstische horken te zijn, als de nood aan de man is, schaart men zich eensgezind rond de troon. Het gerucht gaat dat die troon wel eens leeg was vanwege vakantie van de onvermoeibare vorst, maar dat is *fake news*, een naar fenomeen dat in dit voorbeeldland door een speciale minister dag en nacht wordt bestreden.

Beschermingsmiddelen te over

Het geroemde gezondheidstelsel van Nederland stond als een huis. Alles klopte, voor iedereen was plaats, personeel in overvloed, wat natuurlijk niet vreemd is als je de riante arbeidsvoorwaarden kent. Beschermingsmiddelen waren er te over.

Speciale aandacht ging uit naar de oudste en kwetsbaarste landgenoten. Als ergens de solidariteit van dit door derden zo vaak verguisde landje tot uiting kwam, dan was het wel hier. Terwijl in andere landen de Dood onbekommerd zijn zeis door de verpleeghuizen kon halen, stond hij hier voor een gesloten deur.

Alles wat een modern land maar kan bedenken, werd uit de kast gehaald. Teststraten vlogen uit de grond. Een speciale corona-app was er in een handomdraai. Mondkapjes? Ze zwommen erin.

Dankbaar

Zodra het kon, verlichtten de wijze autoriteiten het zware regime. De dankbaarheid van de bevolking kende geen grenzen. Als herboren dartelde men door de winkel- en tuinentra. Er werd geknuffeld en gefeest, want de Tweede Wereldoorlog mag dan geen pretje zijn geweest, corona was pas echt erg. Vooral ook omdat de scholen dicht moesten.

Helaas – het moet gezegd – heeft ook dit ideale plekje op de aardbol te kampen met enkelingen die lak hebben aan de dringende adviezen van de autoriteiten inzake gedrag en hygiëne. Terwijl de autoriteiten eigenlijk alles perfect deden en daardoor de overgrote meerderheid van de burgers tot voorbeeld waren, ontvlamde door hun schuld de pandemie opnieuw.

Briljant

Ongeknakt en trefzeker als tijdens de eerste golf namen de autoriteiten de maatregelen die vereist waren. Hoewel de bevolking vermoeid was en door de eerder genoemde onruststokers in de war was gebracht, wist met name de minister van Volksgezondheid de moraal hoog te houden. Bij elke persconferentie koos hij nieuwe woorden en vergelijkingen die erbij de gewone man in gingen als koek. Hoe briljant is bijvoorbeeld een tekst als *het virus geeft weer vol gas* of (ter gelegenheid van sinterklaas) *geef uzelf geen virus cadeau?!*

Trouwens, meer in het algemeen wisten de autoriteiten de verbinding met de bevolking in stand te houden. Een meesterzet was de (geënceneerde) foto waarop de minister van Justitie familieleden omhelst. Twee boodschappen: 1) wij autoriteiten weten wat liefde is en 2) de bewindsman die over de handhaving van de coronaregels gaat, is ook maar een mens. De betrokken bewindsman werd in de Kamer zo uitbundig geprezen dat hij even een traan moest laten.

Nederland is voorbereid!

Ondertussen werd *all over the world* gewerkt aan een vaccin. Al snel werd duidelijk dat rond de jaarwisseling de eerste vaccinaties zouden kunnen plaatsvinden. Terwijl andere landen hun ogen en oren dichtstopten en de autoriteiten aldaar op hun luie dingetjes bleven zitten, gingen die van ons er direct met volle kracht tegenaan. Al in september kon de minister van Volksgezondheid, gekend om zijn nuchterheid en

bescheidenheid, de bezorgde burgers geruststellen: Nederland is voorbereid!

Hoewel onttrokken aan het oog van de bevolking, stond het land in *no time* vol met goed geoutilleerde en van moderne elektronica voorziene vaccinatiecentra. Ook mobiele vaccinatie-units werden massaal klaar gezet.

Zorgvuldigheid voor alles

Hoe zwaar moet deze bewindsman het hebben gehad, toen al deze faciliteiten door het dralen van de farmaceutische industrie maanden achtereen leeg bleven en corona weer om zich heen greep. Nog zwaarder kreeg hij het te verduren, zo melden intimi, toen bleek dat omliggende landen alle zorgvuldigheid uit het oog verloren en een wedstrijdje aangingen wie de eerste naald zou zetten.

Het getuigt van 's mans integriteit en zelfvertrouwen dat hij zich niet heeft laten opzweepen. Zorgvuldigheid voor alles, verkondigde hij aan ieder die het maar horen wilde, zo kent men mij.

De klus zit erop

En zo begint dit land van zelfbeheersing op 8 januari met vaccineren. Rustig op gang komen, kijken of de ICT het doet en netjes volgens de arbeidstijdenwet van 9 tot 5.

Het werk voor de coronaminister is gedaan, de klus zit erop.

Bleef over de vraag wat deze alleskunner in de weken tot de verkiezingen zou moeten doen. Die vraag telde des te meer omdat hij het lijsttrekkerschap van zijn partij had neergelegd om zich volledig te kunnen wijden aan het bestrijden van de pandemie tot heil van gans het volk.

Inkijkjes

En zo kon het gebeuren dat we dankzij de media die niet genoeg kunnen krijgen van dit genie, inkijkjes kregen in het persoonlijke leven van de coronaminister. Op de hippe fiets door Rotterdam, op de bank bij moeders thuis, op het jeugdjournaal

met dochterlief en in tal van praatprogramma's. Zure burgers, het zijn er niet veel in dit tevreden land, vonden het narcistisch en plat, maar daarin staan ze alleen.

De overgrote meerderheid van deze natie staat klaar om de naam van deze redder in het marmer van haar historie te beitelen. Slechts over de te citeren meest roemruchte woorden wordt nog gestreden.

Mopperig landje

Er is een stroming die diep onder de indruk is van de voorlichting die de minister gaf over het vaccin. De angst voor lichaamsvreemde stoffen en bijwerkingen pareerde hij met het weergaloze aforisme: *je weet ook niet wat in je frikandellen zit.*

Anderen hebben een voorkeur voor de tekst waarin de milde wijsgerigheid van deze leider tot uiting komt. *Kritiek? Ach, we leven in een mopperig landje.*

Jaloezie

De beweging die de overhand lijkt te hebben, kiest echter voor een heel andere en onverwachte kant van deze overgetalenteerde persoonlijkheid. Zijn muzikaliteit die hem net zo makkelijk op de muur in de grote zaal van het Concertgebouw kan doen belanden. Uit zijn repertoire dat onder meer het complexe White Christmas omvat, komt een lied naar voren dat heel zijn leven en werk beschrijft en dat hij zo teder vertolkte op tv: **God only knows.**

Tot slot, het is misschien niet chic, maar wel begrijpelijk dat mensen als onze coronaminister gevoelens van jaloezie oproepen. Dat dit uitgerekend ook bij onze Koning opspeelt, is echter ronduit pijnlijk. Er loopt – maar dat heeft u niet van mij – een bittere discussie over wie publiekelijk de eerste inenting mag ontvangen, de vorst of de bewindsman. Onze majesteit speelt het keihard en loopt al weken met zijn linkermouw opgestroopt rond. De minister op zijn beurt frequenteert actiever dan ooit de zonnebankstudio in zijn woonplaats.

De koning wil de eerste zijn omdat zijn populariteit dramatisch is gedaald, de minister juist omdat hij zo populair is.

Inmiddels pendelt onze premier tussen het paleis en Rotterdam. Bronnen zeggen dat een oplossing nabij is. Iets met uitstellen van dat 'vaccinatiedoe'.

2021 gaat erg lijken op 2020.